

N:o 82.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj, kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
upplåtelse till begravningsplats för grufsamhället vid
Kiruna jernvägsstation af viss del utaf den vid afvittringen
inom Juckasjärvi socken till kronopark afsatta mark.*

(I. A.)

Under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för den 25 april 1902 har Kongl. Maj:t i en till Riksdagen samma dag aflåten proposition (n:o 87) föreslagit Riksdagen medgifva,

att ett i närheten af Kiruna jernvägsstation beläget område af 38,154 kvadratmeters ytvidd utaf den vid afvittringen inom Juckasjärvi socken till kronopark afsatta mark finge från kronoparken afskiljas och upplåtas till begravningsplats för grufsamhället vid nämnda jernvägsstation, under vilkor att områdets läge och gränser bestämdes af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet samt blefve af behörig landtmätare å karta affattade och beskrifna.

Af förberörda statsrådsprotokoll inhemtas, att grufsamhället vid Kiruna jernvägsstation i Juckasjärvi socken af Norrbottens län omgäfvdes af mark, som vid afvittringen blifvit afsatt till kronopark. Fråga hade nu uppstått om anskaffande af en begravningsplats åt samhället. Någon härför lämplig mark funnes, enligt hvad verkställd undersökning gifvit vid handen, ej inom rimligt afstånd från samhället annorstädes än på kronoparkens område. Med omnämnande af dessa förhållanden hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län i skrifvelse den 11 sistlidne mars gjort framställning om upplåtelse till begravningsplats för samhället af ett å en skrifvelsen bifogad karta med röd färg utmärkt område med en areal af 38,154 kvadratmeter.

I ett Kongl. Maj:ts befallningshafvandes berörda skrifvelse bifogadt yttrande hade vederbörande öfverjägmästare meddelat, att mark- och skogsförhållandena å området icke kunde af öfverjägmästaren exakt angifvas, att hela trakten i fråga emellertid utgjordes af mer eller mindre kuperad, föga stenbunden mark, beväxt med björkskog, här och der med i allmänhet glesa öfverskärmande träd af äldre, gröfre timmertall af skadad beskaffenhet, kvarstående efter äldre skogseld; att området, beläget i närheten af barrskogsregionens gräns, för skogsväsendet ej kunde hafva annan betydelse än i och för vidmakthållande af der befintliga bestånd såsom skyddsskog, samt att, då detta syfte icke behöfde frånträdas genom områdets upplåtande till begravningsplats, öfverjägmästaren ansåge hinder icke möta för bifall till framställningen.

Till följd af remiss hade domänstyrelsen den 15 nästlidne april afgifvit utlåtande i ämnet och dervid på grund af hvad öfverjägmästaren anfört förklarar, att något hinder från skogsväsendets sida ej mötte mot den begärda upplåtelsen.

Utskottet hemställer,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 maj 1902.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.